

De vorbă cu

RAGNAR PALMKVIST

JURIST ȘEF LA CANCELARIA SOCIETĂȚII AVOCAȚILOR DIN SUEZIA:

**”ÎNCEPÂND CU 1 IULIE ANUL ACESTA, NU SE MAI CERE SĂ FII CETĂȚEAN SUEDEZ
PENTRU A LUCRA CA JURIST ÎN SUEZIA SAU PENTRU A DEVENI MEMBRU AL SOCIETĂȚII AVOCAȚILOR”.**

Silvia Constantinescu: Publicația CURIERUL ROMÂNESC are o tradiție: de fiecare dată când facem un interviu cu o persoană, să începem prin a întreba persoana cine este. De aceea aș vrea să te rog să te prezinți tu însuși cititorilor mei.

Ragnar Palmkvist: Așa am să și fac. Mă numesc, așadar, Ragnar Palmkvist. Sunt jurist șef aici, la cancelaria Societății Avocaților. Sunt aici de aproape trei ani și, de fapt, nu sunt avocat, ci provin din lumea tribunalelor. Am fost asesor la Curtea de Apel a provinciei Svea și m-am ocupat timp de mai mulți ani de probleme de legiferare în cadrul Departamentului (Ministerului, n.tr.) de Justiție. Deoarece am avut multe contacte cu Societatea Avocaților, am venit după un timp aici.

S.C.: Dar ce pregătire profesională ai?

R.P.: Am studiat juridică la Uppsala în anii '80 și am lucrat la mai multe tribunale în zona Stockholm, mai ales la Curtea de Apel a provinciei Svea.

S.C.: Ce hobby ai?

R.P.: Hobby? Eu sunt căsătorit și am trei copii, ceea ce îmi ia mult timp. Am trei fete, de 6, 9 și 12 ani. Pe urmă, avem o casă, ceea ce ia și mai mult timp. Altfel, îmi place să cânt în cor, să merg cu motocicletă și să schiez.

S.C.: Ai timp să citești?

R.P.: Citesc mult, dar fără o anumită orientare.

S.C.: Ce este Societatea suedeză a Avocaților? Ce fel de organizație este aceasta?

R.P.: Societatea Avocaților s-a constituit în 1887 de către un număr de juriști cu studii superioare, care doreau să creeze condiții pentru realizarea unui corp profesional format din persoane bine pregătite care să fie la dispoziție publicului în probleme juridice. Pe vremea aceea existau o seamă de oameni care reprezentau publicul în tribunale, de exemplu, care adesea nu aveau pregătire juridică și care, uneori, aveau un caracter îndoielnic.

Scopul cu Societatea Avocaților a fost să se instituie condiții de admitere pentru a deveni membru, să se îndeplinească anumite cerințe privind pregătirea profesională, cerințe privind activitatea practică, înainte de a deveni membru, iar punctul principal a fost să se stabilească un sistem de reguli etice pe care să le urmeze membrii. Aceasta a fost și este în continuare ideea de bază, ca Societatea să aibe grijă, prin activitatea sa, să existe un corp profesional format din persoane bine pregătite, de la care să se poată pretinde exigente mari, care să poată satisface nevoile juridice ale publicului. A fost o organizație privată și este în continuare o organizație privată.

Dar, din 1948, când a intrat în vigoare în Suedia codul de procedură judiciară, Societatea aceasta a căpătat o amprentă oficială, în sensul că, de atunci, statutele noastre sunt aprobate de guvern și ni s-a transmis o oarecare exercitare de funcții aparținând autorităților.

De exemplu, atunci când este vorba de a hotărâ primirea sau nu a unui membru în Societate, lucrul acesta este echivalent cu a exercita o acțiune ce ține de autorități, iar o hotărâre negativă de acest fel poate fi, de aceea, contestată în tribunal.

S.C.: Pe lângă elaborarea regulilor etice, ce altceva mai face Societatea Avocaților?

R.P.: Pe lângă a fi o instanță de licențiere, care are și anumite funcțiuni de control, suntem și o organizație de interes profesional pentru membrii noștri.

Ragnar Palmkvist, jurist șef la Societatea Avocaților din Suedia.
Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

Organizăm, de exemplu, programe de învățământ, cursuri la care pot merge avocații, reprezentăm corpul avocaților față de Guvern și Parlament în diferite probleme de legiferare și participăm, acum mai mult ca oricând, în dezbaterile publice generale referitoare la politica judiciară, unde ne ocupăm mai ales de chestiunile legate de siguranța judiciară și integritatea persoanei în raport cu diferite autorități.

S.C.: Lucrați pe plan teoretic, sau pe unul concret?

R.P.: Societatea Avocaților activează mai ales pe plan teoretic. A interveni activ în cazuri particulare este un lucru pe care îl lăsăm pe seama membrilor noștri.

S.C.: Eu doresc să transmit informații avocaților români despre cum activează avocații în Suedia, obligațiile și regulile pe care le aveți și pe care le aplicați membrilor voștri, despre etica avocaților suedezi. Te rog, vorbește mai mult despre acestea.

R.P.: Aș vrea să vorbesc mai întâi despre felul în care funcționează supravegherea disciplinară a avocaților în Suedia. Avem o Comisie Disciplinară, care este aleasă parțial de către Societatea Avocaților, ceilalți membri ai acesteia fiind numiți de guvern. Trei sunt numiți de Guvern și opt sunt aleși de Societate. Dacă cineva consideră că un avocat a acționat greșit din punct de vedere etic, atunci se poate face o reclamație aici despre aceasta, iar noi facem un schimb de scrisori, oarecum la fel cum fac autoritățile administrative în cazuri administrative. Avocatului respectiv i se dă posibilitatea să se exprime asupra reclamației, iar reclamantului i se dă posibilitatea să aibe puncte de vedere asupra răspunsului avocatului reclamat, și așa mai departe. Pe urmă, după ce reclamația a fost tratată în felul acesta, este dusă la Comisia Disciplinară, care hotărăște mai întâi ce acțiune să fie pusă la baza aprecierii cazului respectiv, căci de cele mai multe ori există mai multe păreri și interpretări a ceea ce s-a întâmplat de fapt, dar și lucrul cel mai important și anume ce a făcut avocatul și dacă ce a făcut acesta contravine sau nu bunei conduite a avocaților. Noi avem o colecție de reguli care se numește "Reguli călăuzitoare pentru buna conduită a avocaților". Acesta nu este un sistem de reguli pe care cineva le-a gândit ca să se

știe cum să se acționeze în diferite situații, ci el este, în principiu, o colecție de practici pe care le-a aplicat Comisia și din care s-au extras niște norme atotcuprinzătoare. Acestea sunt împărțite în mai multe capitole, dar în ele este cel mai mult vorba ca avocatul să-i fie loial clientului, ca avocatul să fie independent, și alte idei de bază din acestea. Regulile pentru evitarea conflictelor de interese sunt foarte stricte, mai stricte decât cele pentru judecători. Avem, pe urmă, hotărâri referitoare la colaboratori, cu cine avem voie să colaborăm, cum să colaborăm cu alții, etc.

S.C.: Te rog să explici mai pe înțeles ce înseamnă Comisia Disciplinară și cui îi aparține ea.

R.P.: Ea este un organ în cadrul Societății Avocaților. În cadrul Societății există și un Consiliu de Conducere. Dar Comisia Disciplinară acționează total independent față de Consiliu de Conducere. Ce poate face Comisia Disciplinară, dacă ea consideră că un avocat a acționat greșit? Să-i aplice avocatului respectiv o sancțiune disciplinară. Există o "scară" de sancțiuni: poți primi o admonestare, poți primi o avertizare, o avertizare cu amendă, sau, în cazuri extreme, poți fi exclus din Societatea Avocaților. Primim aproximativ 500 de reclamații pe an și aproximativ 100 din acestea duc la aplicarea unui fel de sancțiune. Toate aprecierile etice, indiferent de branșe sau cultură, nu sunt statice, ci ele se pot modifica de-a lungul timpului. Ele mai sunt mereu, ca totul în juridică, și dependente de circumstanțele cazului în speță. Hotărârile noastre nu sunt altceva decât reguli călăuzitoare pentru o bună comportare a avocaților, tocmai pentru motivul că nu tot ce nu este scris acolo este permis. Poți face un lucru care deloc nu se încadrează ca negativ în regulile noastre, dar care, totuși, poate să fie contrariu unei bune comportări de avocat. În același timp, așa cum am spus, în funcție de cazul în speță, s-ar putea să nu ai voie să faci ceva care este totuși menționat acolo ca fiind permis.

Există mereu posibilitatea de a se aprecia de la caz la caz. Putem să luăm un exemplu simplu. Dacă ai un coleg, sau pe cineva cu care te afli în aceeași formație de birou de avocatură, tu nu poți reprezenta un client și colegul tău să reprezinte partea adversă clientului tău, lucrul acesta nu este niciodată permis să se facă. Nu este voie ca să se ajungă în situația ca avocatul să fie bănuțit că are interese într-un caz, altele decât cele privind binele clientului său.

S.C.: Ce atitudine luați dacă membrii voștri fac infracțiuni fiscale, dacă percep anumite taxe de la clienți, dar declară la impozite sume mai mici, de exemplu? Este ceva obișnuit în Suedia ca avocații să facă așa ceva?

R.P.: Dacă ar fi să răspund mai întâi la întrebarea dacă este ceva obișnuit, răspunsul este: Nu! Desigur că se poate întâmpla așa ceva, dar noi privim lucrul acesta a fi cel mai grav: dacă se manipulează oneros într-un fel oarecare cu banii clientului, dacă se fură mijloace bănești sau se participă la tranzacții îndoelnice, de exemplu din punctul de vedere al impozitelor. Lucrurile acestea la privim foarte sever.

Există o regulă generală conform căreia avocații nu au voie să încurajeze injustiția. În aceasta se include ideea că ei trebuie să fie, într-un anumit sens, slujbași ai dreptății, că nu au voie să participe la acțiuni ilegale, că nu au voie să participe la acțiuni care să rezulte în aceea ca o altă persoană să piardă ceva pe cale nedreaptă. Ei trebuie să fie loiali ordinii de drept.